

[Erling Jensen]

Lad mig også pege på, hvad mange er tilbøjelige til at glemme, at disse værfter i en årrække har bragt overordentlig megen valuta hjem til det danske samfund og vil kunne fortsætte med det eller ved at bygge skibe til danske redere, til det danske samfund, har sparet os valuta. Lad mig nævne, at man på Helsingør Skibsværft har haft en valutaindtjening på mere end 1½ mia kr., blot når vi tager det skib, der blev afleveret få dage før årsskiftet, og de skibe, der endnu er i ordre.

Det er blevet nævnt, at man skal afvente andre problemer, og jeg deler den holdning, som er gjort gældende af VS; det forekommer mig at være en dæksmand, en forhandlingsmånøvre. For uanset hvor vi kommer til omkring problemerne øst-vest, uanset hvor man kommer til omkring en Storebæltsforbindelse, ved enhver jo, at der fortsat vil være brug for disse færger i den mellemliggende periode.

Hr. Dohrmann var så venlig at sige, at dette var udtryk for typisk socialdemokratisk politik; det kan jeg bekræfte, hr. Dohrmann. Kunne vi være medvirkende til på samme tid at opretholde to meget betydningsfulde danske erhvervsvirksomheder med en betydelig valutaindtjening og opretholde 10.000 arbejdspladser, så er det rigtigt, at det er socialdemokratisk politik. Det kan være, at det, hr. Dohrmann mente, var, at tidligere socialdemokratisk politik havde givet os en dårligere skibsværftssituation end i det øvrige Vesteuropa. Det er modsat, hr. Dohrmann, og det er dokumenterbart.

Ministeren var så venlig at sige, at han betragtede dette forslag som fødselshjælp, og det er jeg glad for, også fordi jeg har indtryk af, at ministeren har behov for denne fødselshjælp over for sine kolleger, og det håber jeg han kan bruge den til. Vi er blot ikke enige om fødselshjælpens karakter, for jeg forstår, at ministeren foretrækker en overordentlig langvarig og besværlig fødsel, medens vi tilbyder ministeren et kejsersnit. Jeg håber, at vi kan bekræfte over for hinanden, at det er et sådant kejsersnit, det overvejende flertal af folketinget ønsker.

Hr. Bilgrav-Nielsen nævnte, at vi ikke ved en beordring af disse to færger redder de danske skibsværfter, og det kan jeg helt bekræfte. Men vi hjælper dem til at bringe sig over en hurdle med en midlertidig beskæftigelsesmangel, en midlertidig ordremangel.

Det gjorde vi også i 1977, og vi er dog nu nået 5 år længere frem med to store værfter, der har kunnet beskæftige mange mennesker og tjene mange penge hjem til det danske samfund. Det, vi gør med dette, er at tilbyde værfterne en hjælp til selvhjælp. Det er jeg enig i. Men den er også værdifuld i denne situation.

Jeg er glad for at kunne konstatere, at der er anmeldt et markant flertal for en fremskyndelse af et færgeprogram på Århus-Kalundborglinjen, og at der er et markant flertal for, at denne fremskyndelse sker for at give de kriseramte værfter og deres medarbejdere i Helsingør og Nakskov en tiltrængt håndsrækning.

Jeg har konstateret, at der er lidt delte meninger om, hvordan færgeprogrammet skal se ud, og at der fra ministerens side er den holdning, at færgerne skal udbydes i licitation.

Vi føler os i socialdemokratiet overbeviste om, at skal der kunne blive tale om den nødvendige tidsmæssige fremskyndelse, som kommer tids nok til at hjælpe netop de to kriseramte værfter, vil det kun kunne ske ved at fastholde det færgeprogram på to færger, der stort set er færdigprojekteret i DSB.

Hvad angår licitation, som kun ministeren nævnte, skal jeg sige, at vi ikke ville finde det rimeligt, vores normale holdning til licitationer ufortalt, hvis man i denne situation søgte at udnytte de to værfters katastrofale placering til fremskaffelse af underbud. Vi er enige i, at færgerne skal kunne anskaffes til en forsvarlig pris, dvs. en pris, der giver rimelig dækning for normale omkostninger og normal fortjeneste. Men vi føler os overbeviste om, at DSB ved så meget om disse færger, at de ved, hvad de bør koste, og at man kan finde frem til en rimelig kontrolpris, så man ikke udnytter værfternes økonomisk svage situation, men bistår dem i samme.

Vi vil under udvalgsarbejdet arbejde for, at der endog meget hurtigt kan træffes en endelig beslutning, der kan tilgodese de to kriseramte værfter og deres medarbejdere i Helsingør og Nakskov med beordringen af de to færger, der er brug for på Århus-Kalundborgruten, og på sådanne vilkår, at en normal prisfastsættelse sætter værfterne i stand til at bygge bro over en midlertidig ordremangel og fortsætte med de mange private, avancerede og valutaskabende skibsor-